

26-12-1925.

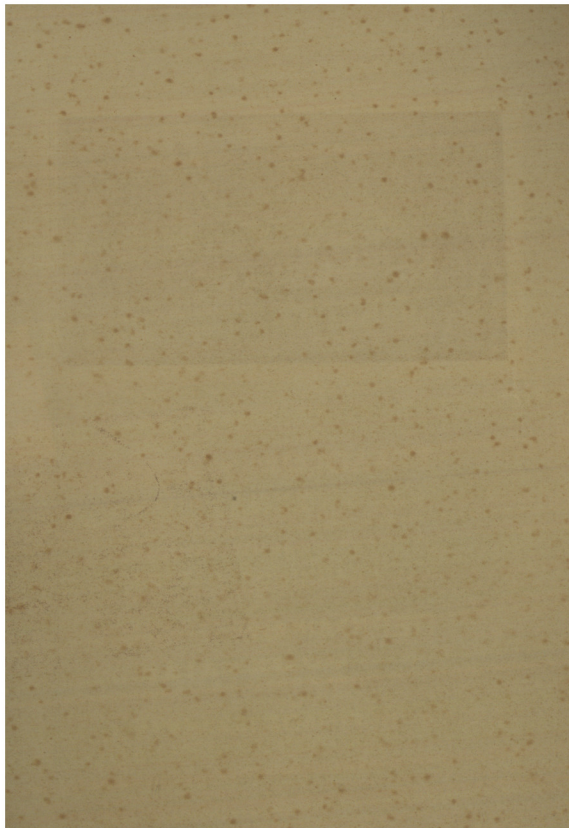
ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ

ΣΥΜΠΡΑΞΙΣ ΡΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΡΩΔΕΙΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
„ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ“

Α΄ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1925-1926

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ

*Σάββατον 26 Δεκεμβρίου 1925,
ώρα 6 μ. μ. ἀκριβῶς*

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΤΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ

ΜΕΤΑ ΤΗΣ
ΧΟΡΩΔΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΙΩΣ. ΧΑΥΔΝ

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

Ἵρατόριον εἰς τρία μέρη, διὰ Σόλα, Χορωδιᾶν καὶ Ὁρχήστραν.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

ΣΥΜΠΡΑΞΙΣ

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΧΟΡΩΔΙΑ ΩΔΕΙΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἡ διάσημος καλλιτέχνης τοῦ ἄσματος

BERTHA KIURINA-LEUER

(τῆς Ὁπερας τῆς Βιέννης)

καὶ οἱ κ. κ.

Κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ (Ὁξύφωνος)

Καθηγητῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁδείου

ΑΝΤ. ΚΑΛΑΜΠΟΥΣΗΣ (βαθύφωνος)

*Τὴν Κυριακὴν 27 Δεκεμβρίου 1925, ὥρα 11 π. μ. ἐπανά-
ληψις τῆς Συναντήσεως.*

JOSEPH HAYDN

“ Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ „

JOSEPH HAYDN

„Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ”

Όρατόριον διὰ Σόλα, Χορωδίαν και Όρχήστραν

Κείμενον (κατὰ τὸ Ἀγγλικόν) ὑπὸ Gottfried von Swieden

<i>Γαβριήλ</i> (Υψίφωνος)	}	Ἀρχάγγελοι	<i>Ἀδὰμ</i> (Βαθύφωνος)
<i>Ραφαήλ</i> (Όξύφωνος)			<i>Εὐα</i> (Υψίφωνος)
<i>Οὐριήλ</i> (Βαθύφωνος)			<i>Χορὸς τῶν Ἀγγέλων</i>

Όρχήστρα : 2 Φλάουτα, 2 Όμποε 2 Κλαρίνα, 2 Φαγίτια, Κόντρα φαγγότο, 2 Κόρνα, 2 Σάλπιγγες, 3 Τρομπόνια, Τόμπανα, Όγχορδα.

Ραφαήλ (Recitativo τῆ συνοδείᾳ ὀρχήστρας)

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ἡ δὲ ἦν ἀκατασκεύαστος καὶ ἀόρατος· καὶ σκότος ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς ἀβύσσου. (Παλ. Διαθ.)

Χορὸς τῶν Ἀγγέλων.

Θεῖον πνεῦμα ἐφέρετο ἐπὶ τῶν ὕδατων· καὶ εἶπεν ὁ Θεός· γεννηθήτω φῶς, καὶ ἐγένετο. (Παλ. Διαθ.)

Οὐριήλ (Recitativo)

Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλὸν τὸ φῶς καὶ ἐχώρισεν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ σκότους. (Παλ. Διαθ.)

Οὐριήλ (Ἄρια μετὰ Χορωδίας.)

Πρὸ τοῦ λαμπροῦ φωτός ἐχάθη Ἡ φοβερὰ σκιά τοῦ σκότους. Καὶ ἐγενεεν ἡ πρώτη ἡ ἡμέρα. Τὸ χάος φεύγει καὶ τάξις βασιλεύει. Μὲ τρόμον φεύγουν οἱ δαίμονες, Εἰς τὰ βάθη τῆς ζοφεροῦς, τῆς μαύρης νυκτός.

Χορωδία

Εἰς τὴν δεινὴν τὸν πτόσιν ὁ τρόμος τοὺς κρατεῖ, Καὶ νέον κόσμον Δημιουργεῖ ὁ Κύριος.

Ραφαήλ (Recitativo)

Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερεώμα καὶ διεχώρισε τὰ ὕδατα, τὰ ὑπὸ τὸ στερεώμα καὶ τὰ ἄνω-

θεν αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο οὕτω.
(Παλ. Διαθ.)

Καὶ αἴφνης λαίλαψ μαινεται μαύρη
Καὶ φεύγουν τὰ νέφη πρὸ τοῦ ἀνέμου.

Ἀστραπαὶ διασχίζουσιν τὸν αἰθέρα
Καὶ βρονταὶ ἀντηχοῦσι τρομεραί.
Τὴν γῆν βροχὴ πλημμυρίζει,
Εἰς τὸ νεῦμα τοῦ τῷ θεῖου.
Τριγύρω χάλαζα πίπτει,
Καὶ ἐλαφρὰ λευκὴ χιών.

Γαβριήλ καὶ οἱ Ἄγγελοι.

(Ἵψίφωνος καὶ ἡ Χορωδία)

Γαβριήλ

Μὲ θαυμασμῶν βλέπουν τὸ θεῖον
ἔργον.

Οἱ κάτοικοι τῶν οὐρανῶν,
Καὶ ἕμνον πρὸς τὸν Δημιουργόν
Θεόν, μὲ δύναμιν ψάλλουν,
Τὸν ἕμνον τῆς δευτέρας Ἡμέρας.

Χορωδία

Τὸν Πλάστην τοῦ φωτὸς δοξάζουσιν,
Δοξολογοῦν τὸν Πλάστην τοῦ
φωτὸς.

Ραφαήλ (Recitativo)

Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· συναχθήτωσαν
τὰ ὕδατα τὰ ὑπὸ τὸν οὐρανόν
εἰς τόπον ἓνα, καὶ ἄς φανῇ
ἡ ξηρά· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ
ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν, Γῆν,
καὶ τὸ σύναγμα τῶν ὑδάτων ἐκά-
λεσε θάλασσαν· καὶ εἶδεν ὁ Θεός,
ὅτι ἦν καλόν. (Παλ. Διαθ.)

Ραφαήλ. (Ἄδρια)

Ἄγρια κόματα σχίζουσιν
Τὴν θάλασσαν μὲ βοή·
Λόφοι καὶ ὄρη ὑψώνουν
τὰς κορυφὰς στὸν οὐρανόν.
Οἱ ποταμοὶ εὐρεῖς καὶ μὲ ὄρμη
Εἰς τὰς πεδιάδας ρέουσιν.
Καὶ στὰς κοιλάδας τὰ νερά
Τῶν ποταμιῶν ἀργὰ κυλοῦν.

Γαβριήλ (Recitativo)

Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· ἄς βλαστή-
σῃ ἡ γῆ χόρτον κάμνοντα σπόρον,
καὶ δένδρα φέροντα καρποὺς τοῦ
εἶδους αὐτῶν, οἱ δὲ καρποὶ ἄς
φέρωσι τὰ σπέρματά των· καὶ ἐγι-
νεν οὕτω. (Παλ. Διαθ.)

Γαβριήλ (Ἄδρια.)

Ἡ γλῶσσι τοὺς κάμπους πρασινί-
ζει.
Ἐξοδωροσση μαγευτικὴ μὲ χάρι πε-
ρισσὴ.

Γελά ἡ χαρὰ τῶν λουλουδιῶν,
Θυμαρί ἐδῶ μοσκοβολαίει,
Ἄλῳ ἀνθίζει ἐκεῖ.

Χρυσοὶ καρποὶ τὰ κλαδιὰ λυγι-
ζοῦν,
Τὴν κάψα ἐδῶ δροσίζει ἡ φυλ-
λωσιὰ
Καὶ τοῦ βουνοῦ γελά ἡ κορυφὴ ἡ
δασιὰ

Οὐριήλ (Recitativo)

Καὶ τὰ πλήθη τῶν ἀγγέλων

ἐξήγγελον τὴν Τρίτην Ἡμέραν
ὑμνοῦντα καὶ λέγοντα :

Χορωδία

Δοξολογίαν καὶ Εὐλογίαν
" Ἄς ἀναπέμφωμεν στὸν Πλάστην
Κύριον τὸν Θεὸν τὸν κραταίον.
Τὸν κοσμήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν.

Ὀυριήλ (Recitativo)

Καὶ εἶπεν ὁ Θεός: ἄς γείνωσιν
φωστῆρες εἰς τὸν οὐρανόν, ἵνα
φωτίσωσι τὴν ἡμέραν τῆς νυκτός
καὶ φωτίζωσιν τὴν Γῆν· καὶ ἄς
εἶνε σημεῖα τῶν καιρῶν τῶν ἡμε-
ρῶν καὶ τῶν ἐτῶν. Καὶ ἔγεινεν
οὕτω. (Παλ. Διαθ.)

(Recitativo τὸ συνοδεῖα τῆς ὁρ-
χίστρας)

Ὁ ἥλιος μὲ ὄλη του τὴ λάμψι
ἀνατέλλει

Ὡς ἔκλαμπρος νυμφίος,

Καὶ ὑπερήφανος γίγας

Τὸ ἄρμα του σύρει.

Μὲ φῶς γλυκὺ καὶ ἀπαλά

Τὴν νύχτα περνᾷ ἡ σελήνη.

Ἀστέρια ἀναρίθμητα
στολίζουσι τὸν θόλον τ' οὐρανοῦ.

Καὶ οἱ ἄγγελοι ἐξαγγέλουσι

Τὴν τετάρτην Ἡμέραν,

Ἐξυμνοῦντες τὸν Θεόν
Ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ οὕτω :

*Χορωδία μὲ σόλα
Χορωδία*

Τὰ πάντα ὑμνοῦσιν Θεοῦ τὴν δό-
ξαν,

Τὸν πλάστην τοῦ παντός
Θεὸν δημιουργόν.

Γαβριήλ, Οὐριήλ, Ραφαήλ.

Ἡ μία ἡμέρα τὸ λέγει στὴν ἄλλη,
Κ' ἡ νύχτα ποῦ σβύνει, στὴν ἄλ-
λη τὴ νύχτα.

Χορωδία

Τὰ πάντα ὑμνοῦσιν Θεοῦ τὴν δό-
ξαν,

Τὸν πλάστην τοῦ παντός Θεὸν
δημιουργόν·

Γαβριήλ, Οὐριήλ, Ραφαήλ.

Στὸν κόσμον ὅλον ἀντηχεῖ,
Πάντες τὸν δοξάζουσι, πάντες
εἰς τὴν γῆν.

Χορωδία

Τὰ πάντα ὑμνοῦσιν Θεοῦ τὴν δό-
ξαν,

Τὸν πλάστην τοῦ παντός,
Θεὸν δημιουργόν.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΜΕΡΟΣ

Γαβριήλ. (Recitativo τῆ συνο-
δεία ὀρχήστρας)

Καὶ εἶπεν ὁ Θεός : ἄς γεννηθῶσι
τὰ ὕδατα ἐν ἀφθονία, νηκτὰ, ἔμ-
ψυχα καὶ πετεινὰ πετώμενα ἐπά-
νωθεν τῆς γῆς κατὰ τὸ στερέωμα
τοῦ οὐρανοῦ. (Παλ. Διαθ.)

Γαβριήλ ("Αρῖα)

Ἄπο τὸ βράχο ξεκινᾷ ὁ γύπας
μ' ἄγρια ὀρμή.

Καὶ σκίζει τὰ οὐράνια
Πετῶντας χορογόφτερος στὸν ἥλιο
ψηλά.

Χαρᾶς τραγοῦδι λέει ὁ κορυδαλὸς
Κι' ἀγάπη, τὰ τρυγόνια, τρυφερά.

Ἄπ' τὴν πυκνὴ φυλλώσιά,
Γλυκὰ λαλεῖ τ' ἀηδόνη.

Δὲν σφίγγει ὁ πόνος τὴν καρδιά,

Δὲν κλαίει ἀκόμη τὸν καυμὸ

Ἡ μάγισσα, ἡ μάγισσα λαλιά.

Ραφαήλ (Recitativo)

Καὶ κήτη ἐποίησεν ὁ Θεὸς καὶ
πᾶν ἔμψυχον κινούμενον καὶ ἠυ-
λόγησεν αὐτὰ λέγων :

(τῆ συνοδεία τῆς ὀρχήστρας)

Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ
γεμίσατε τὰς θαλάσσας· καὶ τὰ
πετεινὰ ἄς πληθύνωνται ἐπὶ τῆς
γῆς· καὶ ἔγεινεν ἡμέρα πέμπτη.

(Παλ. Διαθ.)

Καὶ οἱ ἄγγελοι ἔκρουον τὰς λύ-
ρας αὐτῶν καὶ ἔψαλλον ἐν χορῶ
τὰ θαύματα τῆς πέμπτης ἡμέρας.

Σόλα (Γαβριήλ, Οὐριήλ, Ρα-
φαήλ)

Γαβριήλ.

Οἱ λόφοι στολισμένοι,

Μὲ πράσινο χορτάρι

Καὶ ἄπειρα χρώματα

Στολίζουσε τὴν γῆ.

Ἄπο τὸ δροσερὸ

Καὶ ἤσυχον ρυάκι,

Σὰν κρύσταλλο κυλᾷ τὸ δροσερὸ
νερό.

Οὐριήλ

Τριγύρω στὸν ἀέρα,

Μὲ τρέλλα περυνγίζου,

Τὰ εὐθύμα πουλιά.

Καὶ τῶν πτερῶν τὴν λάμψη,

Ὁ ἥλιος στολίζει

Μὲ τὸ χρυσὸ του φῶς.

Ραφαήλ

Γοργὰ τ' ὀλόδροσο νερὸ

Τὸ ψάρι διασχίζει,

Μὲ ἔλιγμους ἐδῶ κ' ἐκεῖ.

Κι' ἀπ' τὸν βαθὺν βυθὸ

Τῆς μαύρης θάλασσας,

Ὡς τ' ἀφρισμένο κύμα

ψηλά πετάει ὁ δελφίν.

Καὶ οἱ τρεῖς

Πῶς εἶνε πάντα θαυμαστά

Τὰ ἔργα σου Θεέ !

Σόλα καὶ ἡ χορωδία

Ὡς ἀγαθὸς καὶ κραταιὸς
Μὲ δόξαν ὁ Θεός,
Ὡς κραταιὸς καὶ ἰσχυρὸς
Ὁ κύριος πάντα ζῆ.

Ραφαήλ (Recitativo)

Καὶ εἶπεν ὁ Θεός: ἃς γεννήσῃ
ἢ γῆ ζῶα ἔμψυχα κατὰ τὸ εἶδος
αὐτῶν, κτήνη καὶ ἔρπετὰ καὶ ζῶα
τῆς γῆς κατὰ τὸ εἶδος αὐτῶν.
(Παλ. Διαθ.)

(τῆ συνοδείᾳ ὀρχήστρας)

Εἶπεν καὶ εὐθύς ἐξέρχονται τῶν
κόλπων τῆς γῆς ζῶα παντὸς εἴ-
δους καὶ ἀμέτρητα τὸν ἀριθμόν.
Ἐδῶ ὁ λέων βρυχᾶται ἀπὸ χαρᾶ·
Ἐκεὶ ἡ τίγρις ἀκάθεκτος ὄρμα.
Τὸ ζωηρὸ ἔλάφι τρέχει πηδᾶ.
Μὲ χαιτη λυμένη, μὲ θάρρος καὶ
δύναμιν,

Ὁ ἵππος στέκει.

Εἰς τὰ λειβάδια βόσκουν μὲ γα-
λήνην

Τὰ ποιμνία τῶν ζώων.

Τὰ πρόβατα μὲ τὸ μαλλί τους

Σκεπάζουν τὴν γῆν, τὰ βουνά.

Ὡς σκόνη τριγύρω στὸν ἀέρα πε-
τοῦν

Τὸ σμήνος τῶν ἐντόμων,

Καὶ τὰ σκο λίγια ἔρπου

εἰς τὴν γῆν.

Ραφαήλ (ᾄρια)

Ὁ οὐρανὸς μὲ τ' ἄστρα λάμπει
Καὶ ἡ γῆ καταστόλιστος χαίρει·
Τὸν ἀέρα πτηνὰ διασχίζουν,
Εἰς τὰ νερά ἰχθεῖς κολυμβοῦνε·
Εἰς τὴν ξηρὰν τὰ ζῶα ζοῦν.
Καὶ ὁμως ἔλειπε στὴν γῆ:
Τὸ ὄν τοῦ τοῦ Δημιουργοῦ,
Τὰ ἔργα πάντα θὰ ἴμνηι,
Κυρίου καὶ ἰσοφοῦ Θεοῦ.

Οὐριήλ (Recitativo)

Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄν-
θρωπον κατ' εἰκόνα ἑαυτοῦ· κατ'
εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν, ἄρ-
σεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς ὁ
Θεὸς καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς καὶ
εἶπεν: ἀξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε
καὶ πληρώσατε τὴν γῆν.

(Παλ. Διαθ.)

Οὐριήλ ("ᾄρια)

Ἀγέρωχος καὶ ἰσχυρὸς,
Γενναῖος καὶ ὑπερήφανος,
Τὸν οὐρανὸν προσβλέπων, στέκε
Ὁ ἀνὴρ,

Τῶν πάντων βασιλεὺς.

Τὸ μέτωπόν του τὸ εὐρὸν

Προδίδει τὴν σοφίαν του,

Στὸ φωτεινὸν του βλέμμα λάμπει

Τὸ πνεῦμα,

Καὶ ἡ νουὴ τοῦ Πλάστου.

Ὡς σύντροφος τοῦ βίου του,

Ἐπλάσθη ἡ γυνή.

Τοῦ ἔαρος πιστὴ εἰκὼν.
Χαρίζει στήν ζωὴ του,
Ἀγάπην καὶ τὴν ἡδονήν.

Ραφαήλ (Recitativo)

Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς πάντα τὰ ἔργα του ὅτι ἦσαν καλά. (Παλ. Διαθ.) Καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ ἔψαλλον τὸ τέλος τῆς ἑκτης ἡμέρας ἀλλαλάζοντες.

Χορωδία

Τὸ ἔργον τοῦ Δημιουργοῦ
Τὸ μέγα, τὸ συντελεσθέν,
Χαρᾶς πληροὶ τὸν Κύριον.
Καὶ ὕμνοι τῶν ἐπὶ τῆς γῆς
ᾧς ἀντηχῆ

Πρὸς τὸν Θεὸν δημιουργόν,
Ὡς ἄσμα δόξης καὶ χαρᾶς.

Σόλα

Γαβριήλ καὶ Οὐριήλ

Πρὸς Σὲ Θεὸν τὸν Κύριον,
Προσβλέπουν πάντες εἰς τὴν γῆν·
Πρὸς Σὲ τὸν ἰσχυρὸν
Προστάτην τοῦ σύμπαντος Θεοῦ

Ραφαήλ

Στὴν σκυθρωπὴ σου ὄψιν
Τὰ πάντα τρέμουν εἰς τὴν γῆ·
Τὸ πᾶν νεκρώνεται
Τὴν πνοὴ τοὺς ἀφαιρεῖς.
Γαβριήλ, Οὐριήλ καὶ Ραφαήλ.
Καὶ νέαν πάλιν Βασιλεῦ
Πνοὴν προσφέρεις στήν ζωὴ,
Καὶ στήν μορφὴ τῆς γῆς
Προσδίδεις τὴν χαρὰ.

Χορωδία

Πάντες τὸ ὄνομα Κυρίου!
Θεοῦ ὑψίστου εὐλογοῦμεν!
Ἀλληλουῖα!

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Οὐριήλ (Recitativo τῆ συνοδείᾳ ὀρχήστρας.)

Νέα κι' ὀραία ἀνατέλλει,
Ἀπ' τὰ χρυσοῦ τὰ σύννεφα ἡ σελήνη

Ἀπ' τὸν οὐράνιο θόλο
μὰ θεία ἄρμονία,
στὴν γῆ κατεβαίνει.

Τὸ ζεῦγος τῶν ἀνθρώπων
περνᾷ εὐτυχισμένον
στά βλέμματά των
ἡ εὐγνωμοσύνη λάμπει.

Καὶ ὕμνους πρὸς τὸν Πλάστην
χαρᾶς κ' ἀγάπης ψάλλουν,
Ἄς ψάλλωμεν κ' ἑμεῖς
μαζὺ τὸ θεῖον ἄσμα.

Ἀδάμ καὶ Εὔα

Ὡς θαυμαστά, ὦ Κύριε,
τὰ ἔργα σου Θεέ·
τὸ πᾶν, ἡ γῆ κι' ὁ οὐρανός,
ἐπλάσθη ἀπὸ Σέ.

Χορωδία

Ὁ Κύριος εὐλογητός,
ὁ ὕμνος του ᾧς ἀντηχῆ,
αἰί, αἰί.

Ἀδάμ

ὦ! ἄστρον τὸ λαμπρότερον
ποῦ τὴν ἡμέρ' ἀγγέλεις,
καὶ τὴν στολίξεις φωτεινὰ
Σὺ ἦλιε λαμπρέ.

Χοροδία

Θεοῦ τὴν δόξαν καὶ ἰσχὴν
ἀνάγγειλον παντοῦ στὴν γῆν.

Εὔα

Καὶ σεῖς στολίδια τῆς νυκτός
σελήνη καὶ ἀστέρες,
ὑμνοῦντες τὸν Θεὸν
τὴν δόξαν αὐτοῦ
κυρήξατε παντοῦ.

Ἀδάμ

Καὶ σεῖς στοιχεῖα,
ποῦ ἡ δύναμίς σας
νέα εἶδη πάντα σχηματίζει·
Σεῖς σύννεφα καὶ ὀμίχλη,
ποῦ ὁ ἄνεμος σᾶς διασκορπᾷ,
καὶ πάλιν σᾶς μαζεύει,
Ἵμνήσατε τὸν Κύριον
τὸν ἰσχυρὸν καὶ κραταιόν.

Εὔα

Ἵμνήητε τον καὶ σὺ ρυάκι.
μὲ τ' ἀργυρᾶ νερά σου·
Τὰ δένδρα τὰ ψηλά,
τὰς κορυφὰς σας κλίνατε.
καὶ σεῖς λουλούδια καὶ φυτὰ
τὸ ἄρωμά σας στείλατε.

Ἀδάμ

Σεῖς! ποῦ πετᾶτε ὑψηλά
καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς,
Σεῖς ποῦ στὸν ἀέρα πάντα ζῆτε
καὶ σεῖς στὴ θάλασσα,
Ἵμνήσατε τὸν Κύριον.

Χοροδία

Σεῖς ὑμνήσατε τὸν Κύριον

Ἀδάμ καὶ Εὔα

Καὶ πᾶν ὅτι εἶνε στὴ ζωῆ.
Ἐκ τῆς κοιλάδος τοῦ βουνοῦ
τὰ σκοτεινὰ τὰ δάση,
πρωὶ καὶ νύχτα ἀντηχεῖ
ὁ ὕμνος τοῦ Θεοῦ.

Χοροδία

Δόξα Θεῷ Δημιουργῷ,
στὸν Κύριον τοῦ Σύμπαντος·
Πρὸς σὲ ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανὸς
προσεύχονται Θεέ,
παντοτεῖνὰ ὑμνοῦμεν Σέ.

Ἀδάμ (Recitativo)

Καὶ τώρα ποῦ τὸν Δημιουργὸν
Εὐχαριστήσαμεν Θεόν,
Ἐλα τοῦ βίου σύντροφε πιστέ.
Θὰ σὲ ὀδηγῶ,
Κ' εἰς κάθε βῆμα
Χαρὰ καινούργια θὰ γεννῆ
στὰ στήθη ἡ ζωὴ μας.
Καὶ τότε θὰ ἰδῆς

ὦ! πόσην εὐτυχίαν,
μᾶς χάρισεν ὁ Θεός·
Θά τὸν ὑμνοῦμεν πάντα
μὲ τὸν νοῦ καὶ τὴν καρδιά μας.
Ἔλα, ἔλα σύντροφε
Εἰς τὴν ζωὴν θά σέ ὀδηγῶ.

Εὔα

Γιὰ σέ εἰς τὴν ζωὴν ἐπλάσθην,
Ἄσπίς μου, τὸ πᾶν.
Σὺ εἶσαι ὁ Κύριός μου,
Τὸ εἶπεν ὁ Θεός.
Καὶ ἡ πρὸς σέ ὑπακοή μου,
Χαρὰ μοῦ δίδει στή ζωή.

Διοδία

Ἀδάμ

Ἀγαπημένη:
Εἰς τὸ πλευρό σου ἡ ζωὴ εἶν'
εὐτυχισμένη,
Κάθε στιγμή περὶ ὡραία,
δίχως σκέψι σκοτεινῆ.

Εὔα

Ἀγαπημένε μου:
Εἰς τὸ πλευρό σου ἡ καρδιά μου
πέρνει χαρὰ.

Ἀδάμ

ὦ! πόσον εὐφραίνει ὁ ἥλιος τῆς
αὐγῆς

Εὔα

ὦ πόσον δροσίζει τ' ἀγέρι τῆς
νύκτας

Ἀδάμ

Γλυκὺς εἶνε ὁ χυμὸς τῶν καρπῶν

Εὔα

Τὸ ἄρωμα τῶν ἀνθέων εἶναι
ὄραϊον..

Ἀδάμ, Εὔα

Μὰ δίχως σέ, τὰ πάντα σβύνουν

Ἀδάμ

Εἰς τὴν αὐγὴν.

Εὔα

Τὴν νύκτα.

Ἀδάμ

Εἰς τοὺς καρπούς.

Εὔα

Καὶτὰ ἄνθη.

Ἀδάμ, Εὔα

Μὲ Σέ κάθε χαρὰ αὐξάνει,
Μὲ Σέ διπλῆ εἶν' ἡ χαρὰ·
Μὲ Σέ γλυκεῖα εἶν' ἡ ζωὴ μου,
Γιὰ Σέ εἰς τὸν κόσμον ζω.

Ὀυριήλ (Recitativo)

ὦ ζευγάρι· θά εἶσαι εὐτυχισμένο
ἂν στή ζωῆ δὲν σέ πλανήσῃ ἐπι-
θυμία
κι' ἂν ἄλλο ἀπὸ ὅ,τι ἔχεις
δὲν ζητήσῃς.

Χορωδία

Πάντες τὸν Θεὸν ὑμνεῖτε,
Καὶ τὰ ἔργα του δοξολογεῖτε.
Ψάλλετε τὸ ὄνομά του,
πρὸς τιμὴν αὐτοῦ καὶ δόξαν,
Θεοῦ τὴν δόξαν τὴν αἰώνιον,
Ἄμην.

Τὸ ποίημα διὰ τὸ ἔργον αὐτὸ προέρχεται ἀπὸ τὴν Ἀγγλικὴ φιλολο-
γία καὶ διεσκευάσθη διὰ τὴν μουσικὴν στῆν γερμανικὴ γλῶσσα ὑπὸ τοῦ
βαρόνου von Swieten· ὁ Haydn συνέθεσε τὴν μουσικὴν τὸ 1897-98 καὶ
τὴν 19 Μαρτίου τῷ 1799 ἐπαίχθη διὰ πρώτην φορὰ στῆν Βιέννη. Θέμα τῆς
ποιήσεως εἶνε ἡ δημιουργία τοῦ κόσμου κατὰ τὴν ἀφήγησιν τῆς Γραφῆς.

ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΡΟΣ

Εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ποῦ ἔχει ὡς ἐπικεφαλίδα «Ἡ παράστασις τοῦ χάους»,
περιγράφεται ἡ κατάστασις αὐτὴ μουσικῶς κατὰ τρόπον μεγαλοφυέστα-
τον· δηλ. ὁ συνθέτης διὰ ἁρμονικῶν, ρυθμικῶν καὶ μελωδικῶν τεχνη-
τῶν μέσων, κατώρθωσε νὰ ὑφάνῃ ἓνα θαυμάσιον σύμπλεγμα ἀπὸ τόνους
καὶ συγχορδίας, ποῦ προσδίδουν στῆν παριτιτοῦρα μορφὴν ποιικίλην καὶ
πολὺ περίπλοκον. Ἡ ὀρχήστρα συνίσταται ἀπὸ φλάουτα I. II. Oboe I.
II. Κλαρίν. I. II. εἰς si. b. φαγοτ. I. II. Κόρνα I. II. εἰς mi. b. Cla-
rino I. II. εἰς Do. τύμπανα εἰς Re. Sol Tromp. I. II. III. καὶ τὰ ἔγ-
χορδα. Ἡδὴ τὰ πρῶτα μέτρα ἔχουν κάτι τὸ μυστηριώδες. Ἡ διάφωνος
αὐτῆς ἁρμονίας ἐπαναλαμβάνονται καὶ ἀργότερα σχεδὸν εἰς ὅλα τὰ μέ-
τρα, ὅπως δηλ. ἠκούσθησαν ἤδη στὸ 3. μέτρον, παριστώσαι μὲ θαυμα-
σίας μετατροπίας τὴν πάλιν τοῦ σκότους μὲ τὸ φῶς. Εὐθύς ἀμέσως ἀρ-
χίζει ὁ ἀρχάγγελος Ραφαὴλ (μτάσος) τὴν ἀφήγησιν περὶ τῆς δημιουργι-
κῆς δράσεως τοῦ Θεοῦ μὲ τὸ *ρετσιτατίβο* :

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἀνθρῶπον καὶ τὴν γῆν.

Πότε χωρὶς συνοδεία, πότε μὲ ὀλίγες συγχορδίες μὲ σουρντίνες, ἐκφρά-
ζεται ἔτσι ἡ ἄμορφη, κενὴ γῆ. Μὲ τὰς λέξεις τῆς Ἀγίας Γραφῆς :

Θεῖον πνεῦμα ἐφέρετο ἐπὶ τῶν ὕδατων :

Μπαίνει ὁ χορὸς μὲ πολὺ ἀπλῆ μελωδία καὶ μὲ σιγανὴ συνοδεία τῶν
ἐγγόρδων· ὀλίγον κατόπιν ἀκολουθεῖ ἐπίσης πολὺ ἀπλᾶ τὸ τέλος τοῦ μέ-
ρους αὐτοῦ μὲ τὰς λέξεις.

καὶ ἐγένετο φῶς.

Μὲ τὴν συγχορδιαν αὐτὴν μπαίνει ὅλη ἡ ὀρχήστρα fortissimo, ἀγ-
γέλουσα τὴν νίκην τοῦ φωτὸς ἐπὶ τοῦ σκότους.

Μετὰ ἓνα σύντομο Recitativo τοῦ Ἀρχαγγέλου Οὐριήλ (τενόρου), ἀκο-
λουθεῖ μιὰ χαρίεσσα εἰσαγωγὴ ποῦ προετοιμάζει τὴν Ἄρλια καὶ ποῦ
περιέχει συγχρόνως καὶ τὴν κυρίως μελωδία ποῦ θὰ τραγουδηθῇ.

Ἄλλη μιὰ φορὰ μᾶς παρουσιάζεται ὁ ἀγὼν τῶν στοιχείων, ἀγὼν τοῦ παριστάνεται διὰ μιᾶς ἀπλῆς φύγκας τοῦ χοροῦ καὶ τοῦ ἀρχίζει μὲ ἓνα μοτίβο τῶν μπάσων :

Ἡ φοβερὰ σκιὰ τοῦ σκότους.

Ἐρχεται τώρα ὁ ἀρχάγγελος Ραφαήλ μ' ἓνα *ρετσιτατίβο* τοῦ ὁποίου προηγεῖται μιὰ μικρὴ, πλούσια ἐνορχηστρωμένα εἰσαγωγή.

Ἐνα ἄλλο *ρετσιτατίβο* τοῦ Γαβριήλ (soprano), ἀρχίζει ἐπίσης μὲ μιὰ σύντομον εἰσαγωγήν:

Μὲ θαυμασμόν...

Ὁ Ραφαήλ διηγεῖται κατόπιν τὸν χωρισμὸν τῶν ὑδάτων ἀπὸ τὴν ξηρὰν, μὲ ἓνα *ρετσιτατίβο* τοῦ ὁδηγεῖ σὲ μιὰ ἐνδιαφέρουσα καὶ πλούσιαν ἐνορχηστρωμένην *Αἰρία*, τῆς ὁποίας ἡ εἰσαγωγή μὲ τὰ μοτίβα τῆς, ὑπονοεῖ «*Τὸ κύλισμα τῶν ἀφρισμένων κυμάτων*».

Ἄγρια κύματα σχίζουν.

Ἡ *Αἰρία* αὕτη ἔχει ποικιλίαν καὶ γραφικότητα· λ. χ. ὅταν ἐμφανίζονται οἱ λόφοι, οἱ βράχοι, τὰ βουνά, τὰ 1α βιολιά ἀνεβαίνουν μέχρι τοῦ fortissimo.

Λόφοι καὶ ὄρη ὑψώνουν.

Ἀκολουθεῖ χαριεστάτη μελωδία:

Οἱ ποταμοὶ εὐρεῖς

μὲ τὰ ἐναλλασσόμενα δέκατα ἕκτα εἰς τὴν συνοδείαν τοῦ περιγράφουν τὸ παιχνίδι τῶν κυμάτων, καὶ τέλος ἡ κίνησις τριολέτον ὀγδόων εἰς τὴν συνοδείαν τῆς μελωδίας :

Τὰ νερὰ τῶν ποταμῶν ἀεγὰ κυλοῦν.

Ἡ *Αἰρία* αὕτη καταλήγει ἀπαλὰ καὶ ἀληθινὰ εἰδυλιακά, ἐνῶ εἶχεν ἀρχίσει μὲ τὴν τρικυμώδη θάλασσαν.

Τὴν δημιουργίαν τοῦ φυτικού κόσμου διηγεῖται ὁ Γαβριήλ δι' ἓνός συντόμου *ρετσιτατίβου* τοῦ ὁποίου ἔπεται μιὰ θαυμασιὰ *Αἰρία*, συνοδευμένη ἀπὸ μικρὴ ὀρχήστρα καὶ μὲ ἀρκετὰ ἐκτενῆ εἰσαγωγή.

Ἐνα μικρὸ *ρετσιτατίβο* (Οὐριήλ) προετοιμάζει τὸ τέλος τοῦ μέρους αὐτοῦ καὶ τὴν μεγαλοπρεπῆ εἰσόδον τοῦ χοροῦ.

Ἡ χλόη στοὺς κάμπους πρασινίζει.

Τὸ κύριον μέρος τοῦ χοροῦ αὐτοῦ ἀποτελεῖ ἡ θαυμασιῶς ἀναπτυσσομένη φούγκα μὲ θέμα, ποῦ ἀρχίζουν οἱ μπάσοι:

τὸν κοσμήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν

Μ' ἓνα ἄλλο ρεσιτατίβο μᾶς ὑπενθυμίζει ὁ ἄγγελος «τὰ φῶτα τ' οὐρανοῦ», ἐνῶ τὸ Intermezzo ποῦ ἀκολουθεῖ περιγράφει μὲ τοὺς ἀνιόντας ὀλοκλήρους φθόγγους τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου.

Διὰ ρεσιτατίβου περιγράφεται πάντοτε, μὲ ἐναλασσομένην συνοδείαν τῶν ὀργάνων, πότε Adagio, πότε Allegro, ἡ λάμψις τοῦ ἡλίου, τῆς σελήνης, τῶν ἀστρων. Τὸ πρῶτον μέρος καταλήγει μὲ τὸν περιφημότερον χορὸν τοῦ ὅλου ἔργου:

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται Θεοῦ τὴν δόξαν!

Τὴν μεγαλειτέραν ὅμως ἔκτασιν λαμβάνει ὁ χορὸς αὐτὸς μὲ τὴν φούγκαν, μὲ τὸ ἀπλοῦν θέμα:

Ποίησιν δὲ τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στρεῶμα!

Πλούσια καὶ ζωηρὰ ἐνορχήστρωσις ζωογονεῖ τὸν χορὸν αὐτόν, τὸν γραμμένον στὸν τελειώτερον τύπον τῆς φούγκας.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ὁ Γαβριήλ μὲ Rec. συνοδευόμενον ἀπὸ τὰ ἔγχορδα διηγεῖται τὴν δημιουργίαν τοῦ ζωϊκοῦ κόσμου, μεθ' ὃ ἀκολουθεῖ μία ἀπὸ τῆς ὀραιότερας ἄριες τοῦ ἔργου ποῦ μετέχει πολὺ τῆς περιγραφικῆς μουσικῆς καὶ ποῦ ἀρχίζει μὲ μίαν μακρὰν εἰσαγωγὴν, τῆς ὁποίας τὰ θέματα θὰ χρησιμοποιηθοῦν ἐν μέρει διὰ τὴν συνοδείαν τῶν μελωδιῶν ποῦ μέλλει ν' ἀκολουθήσουν. Ἡ ἄρια ἀρχίζει τὸ πρῶτον μὲ τὴν «πτιοῖν τοῦ ἀετοῦ».

Ἀπὸ τὸν βράχο ξεκινᾷ ὁ γύπας μὲ δρμή.

Ἡ συνοδεία αὐτὴ ἐλήφθη, καθὼς εἶπομεν ἤδη ἀπὸ τὰ πρῶτα μέτρα τῆς εἰσαγωγῆς. Ἐνα μοτίβο τοῦ κλαρινέτου μᾶς παρουσιάζει τὸν «κορδαλόν».

Ὡς συνέχεια αὐτῆς τῆς σκηνῆς ἔρχονται τὰ φαγκότα διὰ νὰ συμβολίσουν δι' ἑνὸς ἀπλοῦ, καὶ χαριεστάτου μοτίβου, τὸ ζευγὸς τῶν περιστερῶν:

Κι' ἀγάπη τρυφερὰ!

Τὸ 2. μέρος τῆς ἄριας αὐτῆς ἀτομμεῖται τὸ κελάδημα τῆς ἀηδόνας,

συνοδευόμενον ἀπὸ τὰ φλάουτα καὶ μὲ φράσεις παρμένες ἀπὸ τὸ Intermezzo.

Τὸ μέρος ποῦ λέγει. «Τὸ στήθος της δὲν ἐπίεσε ἀκόμη καμμία θλίψις!» θυμίζει λυπητερά τὴν κατάστασιν ἀφώροτος, τὴν ἀπώλειαν τῆς ὁποίας θρηνεῖ μία ὡραία ψυχή.

Εἰς τὸ ἐπόμενον ρετσιτατίβο τοῦ μπάσου (Ραφαήλ) — συνέχειαν τῆς ἱστορίας τῆς δημιουργίας, εἶνε ἀξία ἰδιατέρας προσοχῆς ἡ ὡραία συνοδεία τῶν ἐγγόρδων. Τὸ ρετσιτατίβο αὐτὸ ἀρχίζει μὲ τὰς λέξεις :

Ἀὐξάνεσθε καὶ πληθύνθε.

Μ' ἔνα σύντομο ρετσιτατίβο τοῦ ἀγγέλου γίνεται ἡ εἰσαγωγή τοῦ χαριστάτου τερτσέτου τῶν 3 ἀρχαγγέλων. Ὁ Γαβριήλ (sopr.) ἀρχίζει μ' ἕνα μοτίβο ποῦ ἔχει ἤδη ἀκουσθεῖ στὴν εἰσαγωγή.

Οἱ λόφοι στολισμένοι.

Ἔως ἰδιατέρας ὡραῖον πρέπει νὰ χαρακτηρισθῇ ἐκτὸς τῶν ἀνοτέρω καὶ τὸ μέρος :

Κι' ἀπ' τὸ βαθὺ βυθὸ τῆς μαύρης θάλασσης.

Τὸ μέρος αὐτὸ συνοδεύεται πολὺ γραφικὰ ἀπὸ τὰ βιολοντσέλλα καὶ τὰ κοντραμπάσα,

Κατάληκτοι ἀπὸ τὸ μέγεθος τῶν ἔργων τοῦ Θεοῦ ἐνώνονται αἱ τρεῖς φωναὶ τῶν ἀγγέλων εἰς μίαν φούγκα :

Πῶς εἶνε πάντα θαυμαστά.

Ἔστερα ἀπὸ ἕνα σύντομο Intermezzo ἀρχίζει τὸ ἐν εἶδει μονόλογου τελευταῖον μέρος τὸ ὁποῖον ἀκολουθεῖ ἀμέσως ὁ μέγας χορὸς μὲ τὸ ἐπαναλαμβανόμενον μοτίβο: *ὡς ἀγαθὸς καὶ κραταῖος*. Ἀπὸ τοῦ μέρους αὐτοῦ ὁ χορὸς γίνεται ἐπίταφνος. Μὲ λεπτὴν συνοδείαν τῆς ὀρχήστρας ἀρχίζει τὸ Terzetto τῶν ἀγγέλων.

Ἀπὸ τῆς ἐπαναλήψεως τοῦ Tutti, κατ' ἀρχάς τετραφώνου καὶ κατόπιν ἐπταφώνου, τὸ μέρος αὐτὸ αὐξάνει εἰς δύναμιν ἐπὶ τῆς λέξεως «αἰώνια» διὰ νὰ φθάσῃ σὲ μίαν *κορώναν* μὲ πολλὴν ζωὴν ἐνορχηστρωμένην.

Ἀπὸ τὰ 2 ἐπόμενα *ρετσιτατίβα*, τὸ τοῦ Ραφαήλ περιέχει σειρὰν μουσικῶν εἰκόνων πολὺ ἐνδιαφερουσῶν, λ. χ. «τὸν βρυχηθμὸν τοῦ λέοντος».

Ἔστερα τὴν ταχεῖαν φυγὴν τῆς τίγριδος.

Ἐνα ἄλλο μοτίβο Presto, μᾶς παρουσιάζει τὸ πῆδημα τῆς ἐλάφου καὶ τέλος τὸν «χραιμετισμὸν τοῦ ἵππου».

Με εκπληκτικὰς μετατροπίας ἀρχίζει μία ποιμενική σκηνή με θαυμάσιον βουκολικόν θέμα.

Ἐν συνεχείᾳ ἡ μουσική ἀπεικόνισις παριστᾷ τὸ σμήνος τῶν ἐντόμων, διὰ τοῦ tremolo, ἐνῶ τὰ σκουλήκια ποῦ ἔρπου ἐκφράζονται με ἕν Adagio.

Τὸ ἐπόμενο, δυνατὰ ἐνορχηστρωμένον καὶ με τρομπόνια καὶ τύμπανα ἐνισχυμένον «Maestoso» περιέχει τὴν ἀρχὴν τῆς λαμπρᾶς ἄριας τοῦ Ραφαήλ :

Ὁ οὐρανὸς με τ' ἄστρα λάμπει.

Τὸ γραφικόν μέρος ὅπου τὸ Contrafagotto μπαίνει fortissimo ἐπὶ τῆς λέξεως «Last», δὲν εἴμπορεῖ νὰ περάσῃ ἀπαράτητον διὰ τὸν προσεκτικόν ἀκροατὴν.

Ἡ «δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου», ποῦ τὴν διηγεῖται με σύντομον ρεσιτατίβο ὁ Οὐρηλ (τενόρος) παρέχει εἰς τὸν συνθέτην νέον ὕλικόν διὰ ὥραϊες μελωδίας· καὶ πρῶτον ἀκούεται μιὰ ἄρια, προετοιμαζομένη ἀπὸ τὴν εἰσαγωγὴν :

Ἀγέρωχος καὶ ἰσχυρὸς

Εἰς τὸ πρῶτον μέρος τῆς ἄριας αὐτῆς κυριαρχεῖ πνεῦμα μεγαλοπρεπείας ἕως τὸ μέρος ὅπου ἐμφανίζεται ἡ «γυναῖκα, ἡ ὥραία καὶ γεμάτη χάριν» με θέμα τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνεται τότε δλόκληρο, τότε διηρημένον εἰς ποικίλας στροφάς, ὡς λ. χ. εἰς τὰς λέξεις:

Ἀγάπην χαρίζει.

Αὐτὸ εἶνε τὸ τέλος τῆς 6ης ἡμέρας τῆς δημιουργίας, καθὼς ἀναγγέλει ὁ Ραφαήλ διὰ τοῦ ρεσιτατίβου του. Ὑμνος χαρᾶς ἀνεβαίνει στὸν οὐρανὸν ψαλλόμενος ἀπὸ τὸν χορὸν :

Τὸ ἔργον τοῦ Δημιουργοῦ, τὸ μέγα, τὸ συντελεσθέν,

Ὁ χορὸς αὐτὸς εἶνε ἐργασμένος εἰς τὸ μέσον ἐν εἶδει κανόνος:

Καὶ ὕμνος ἄς ἀντηχῆ!

Ἐνα μελωδικὸ Terzetto, κατ' ἀρχὰς μόνον δίφωνον (sopr. καὶ tenor). τοῦ ὁποίου τὸ θέμα προετοιμάζεται ἀπὸ σύντομον εἰσαγωγὴν, διακόπτει τὸν χορὸν.

Πρὸς Σὲ Θεὸν τὸν Κύριον

Ὁ Ραφαήλ τότε τραγουδεῖ με σοβαρὸν τόνον καὶ με φρικαστικὸν ἀκομπανιαμέντο τὸν κάτωθι οἰωνόν :

Στὴν σκυθρωπή σου ὄψι

Τὰ πάντα τρέμουν εἰς τὴν γῆ

Ἔνα μικρὸ τρίφωνο Intermezzo εἰς τὴν δεσπόζουσα.

Τὴν πνοὴ τοῦς ἀφαιρεῖς

μᾶς φέρει πρὸς τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἀνωτέρω μελωδίας μὲ τὴν ἐν εἶδει κανόνος ἀρχήν.

Καὶ νέαν προσφέρεις ζωὴν

Θαυμασία φούγκα περατώνει τὸ II μέρος μὲ θέμα χρωπὸν καὶ ἀντιθέτους ἁρμονίας :

*Πάντες τὸ ὄνομα Κυρίου
Θεοῦ Ὑψίστου εὐλογοῦμεν!*

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Τὸ βον μέρος ἀρχίζει μὲ χαριεστάτην εἰσαγωγὴν ἐκτελουμένην κατ' ἀρχὰς ἀπὸ τὰ τρία φλάουτα ποῦ παίζουν συνεχῶς εἰς ὄλον αὐτὸ τὸ τεμάχιον ὑποστηριζόμενα ἀπαλὰ ἀπὸ τὰ ἔγχορδα .

Τὸ μοτίβο ποῦ ἀκολουθεῖ (Οὐριήλ) ἐκφράζει τὴν χαρὰν του διὰ τὴν νέαν καὶ ὠραίαν αἰγὴν «ὡς καὶ διὰ τὸ εὐτυχισμένο ζευγάρι». Τὰ μοτίβα τῆς εἰσαγωγῆς χρησιμοποιοῦνται ὡς Intermezzi.

Ὑστερα ἀπὸ σύντομη εἰσαγωγή, τῆς ὁποίας ἡ μελωδία συνοδεύεται ἀπὸ *τριολέτα*, ἀρχίζει ἡ *δνωδία* τοῦ Ἄδάμ καὶ τῆς Εὔας. Χαίρονται διὰ τὴν ὠραίαν δημιουργίαν καὶ εὐχαριστοῦν τὸν Θεόν :

Ὡς θαυμαστά, ὦ Κύριε

Εἰς τὸ δεύτερον μέρος μπαίνει ὁ χορὸς μὲ τρόπον πολὺ ἄπλουν καὶ ὁμόφωνον, ὑποστηρίζον τὴν μελωδίαν :

Ὁ Κύριος, εὐλογητός.

Ὁραίαν ποικίλιαν ἀποτελεῖ κατόπιν τὸ Solo τοῦ Ἄδάμ μὲ τὴν σύντομον εἰσαγωγή ποῦ προετοιμάζει τὴν σχετικὴν μελωδίαν :

Ὡ ἄστρον τὸ λαμπρότερον ποῦ τὴν ἡμέρ' ἀγγέλεις.

Τὸ Solo αὐτὸ ἀκολουθεῖ χορὸς εἰς τὸν τύπον τοῦ κανόνος :

Θεοῦ τὴν δόξαν καὶ ἰσχύν.

Εἰς τὴν περαιτέρω θαυμασίαν ἀνάπτυξιν τοῦ ἔργου παρατηροῦμεν συνεχῆ ἐναλλαγὴν τῶν Soli, τῶν δνωδιῶν καὶ τῶν χορῶν ποῦ ἐκφράζουν τὰ ὠραία λόγια τοῦ κειμένου παρέχοντα θαυμασίας ἐμπνεύσεις εἰς τὸν

ύσεβῆ καὶ ἐνθουσιώδη συνθέτην. Κατὰ πρῶτον ἔχομεν τὸ Solo τοῦ soprano.

Καὶ σεῖς στολίδια τῆς νυκτός.

Εὐθὺς κατόπιν ἔρχεται τὸ Solo τοῦ μπάσου με̄ θορυβώδη συνοδείαν τῆς ὀρχήστρας· ἡ ἀρχὴ του ὁμοῦ εἶνε ἐντολὴ πρὸς ὕμνον, χωρ δείαν.

Σεῖς στοιχεῖα, ποῦ ἡ δύναμίς σας.

Ἐμφότερα τὰ *σόλα* ἐνοῦνται εἰς ἓνα Duetto τοῦ ὁποῖοι τὴν μελωδίαν ἐπαναλαμβάνει ὁ χορὸς :

Ἐγνήσατε τὸν Κύριον

Κατὰ τὸν τρόπον αὐτόν, ἐν μέσῳ συνεχοῦς διαλόγου τῶν Soli, Διφθιῶν καὶ χορῶν, ἀναπτύσσεται ὁ ὕμνος τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ καὶ ἄγει πρὸς ἄλλον ὕμνον, ἐντελῶς ὁμόφωνον καὶ συνοδευομενον ἀπὸ 16^α

Δόξα Θεῷ Δημιουργῷ.

Τὸ μέρος αὐτὸ τελειώνει με̄ finale εἰς τὸν τύπον τοῦ κανόνος ἐπίσης ποικιλιμένον με̄ 16 καὶ ἀναπτύσσεται ἐκ τοῦ ἐξῆς ἀπλοῦ θέματος :

Παντοτεινὰ ὑμνοῦμεν Σε̄.

Ἐφοῦ λοιπὸν ὅλα τὰ πλάσματα λάβουν μέρος εἰς τὴν ἐξύμνησιν τοῦ Κυρίου, ἐμφανίζονται πάλιν οἱ δύο Πρωτόπλαστοι : ὁ Ἄδὰμ χαιρετίζει τὴν γυναῖκα του με̄ τὸ ἐξῆς *ρετσιτατίβο* «Καὶ τώρα ποῦ τὸν Δημιουργὸν εὐχαριστήσαμεν Θεόν».—Ἔστερα ἀπὸ μία σύντομη εἰσαγωγή ἔρχεται τὸ χαριέστατον Duetto ποῦ ἀρχίζει ὁ Ἄδὰμ με̄ τὴν ἐξῆς μελωδίαν :

Ἐλα τοῦ βίου σύντροφε πιστέ.

Κατόπιν ἐνοῦνται αἱ δύο φωναί.

Ἀγαπημένη εἰς τὸ πλευρό σου ἡ ζωὴ

Μετὰ τὸ ὥραϊον αὐτὸ ἐρωτικὸν Adagio ἀκολουθεῖ ἓνα παιδρὸν Allegro με̄ ἓνα Solo τοῦ κόρνου συνοδεία τῶν ἐγγόρδων :

Ὡ πόσον εὐφραίνει ὁ ἥλιος τῆς Ἀύγῃς.

Ἡ μουσικὴ αὐτὴ περιγραφὴ τοῦ εἰδυλλιακοῦ βίου τοῦ πρώτου εὐτυχισμένου ζευγους τῶν ἀνθρώπων αὐξάνει συνεχῶς εἰς ἔντασιν καὶ φθάνει

στό κατακόρυφον ὕστερα ἀπὸ ἓνα σύντομον Intermezzo ἐπάνω στὴν δε-
σπόζουσα μὲ τὸ ἐξῆς περιπαθὲς μέρος.

Μὲ σὲ κάθε χαρὰ αὐξάνει

Καντέντσες στολισμένες μὲ φιγοῦρες ἀπὸ 16^a ζωογονοῦν τὰς δια-
φόρους φράσεις, λ. χ. αἱ ὁποῖαι φράσεις ἐπαναλαμβάνονται μὲ τόνον
ζωηρᾶς ἀγαλλιᾶσεως διὰ νὰ καταλήξουν τέλος εἰς μίαν σύντομον κορώναν.

Ὁ Οὐριήλ λέγει ἀκόμη ἓνα σύντομο *ρετσιτατίβο* μεθ' ὃ ἀρχίζει ὁ
τελικὸς χορὸς μὲ σόλα' χωρὶς εἰσαγωγὴν, ὁλόκληρος ἢ ὀρχήστρα καὶ αἱ
φωναὶ ἐξυμνοῦν καὶ εὐχαριστοῦν τὸν Κύριον τῆς Ἐπιουργίας.

Πάντες τὸν Θεὸν ὑμνεῖτε.

Τέλος δέ, ὡς ἀνακεφαλαίωσις τῶν προηγουμένων ἀκολουθεῖ ἡ ἀρι-
στουργηματικὴ φούγκα :

Θεοῦ τὴν Δόξαν τὴν αἰώνιον.

Τὸ θέμα αὐτὸ μὲ τὰς ἀντιθέτους ἀρμονίας του ἀναπτύσσεται, μὲ δια-
φόρους μετατροπίας, καὶ μιμήσεις, μὲ πλουσίαν ἐνορχήστρωσιν καὶ φθά-
νει εἰς ἓνα λαμπρὸν ensemble. Τὸ ἔργον τελειώνει μὲ σύντομο «Ἀμήν»,
ποῦ ἀφίνει εἰς τὸν ἀκροατὴν ἀλησμόνητους ἐντυπώσεις.

ΧΟΡΩΔΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Διευθυντής Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΗΣ

ΕΝΕΡΓΑ ΜΕΛΗ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΧΟΡΩΔΙΑΣ

Δις Βαβανάκου Λία	Δις Μαλούχου Έλένη
> Βασιλάκη Βεατρίκη	> Μαμουνά Μαρία
> Βελλή Έλλη	> Ματορίκου Άσπασια
> Βενετσάνου Λουκία	> Μαύτα Λούλα
> Βολωνίνη Άγγελικη	> Μενδιάτου Δήμητρα
> Βυζαντίου Ήβη	> Μέρμηγκα Χριστίνα
Κα Γαζή Έλένη	> Μιταυτσή Μαρία
Δις Γεράκη Έλλη	Κα Μπουρατίνο Μαρία
> Γεωργιάδου Νίνα	Δις Μπουστίντουι Ίουλία
> Γεωργιάκη Δέσποινα	> Ξανθάκη Μαργαρίτα
> Γιανέλη Φούλη	> Ξυνογαλά Κάκια
Κα Γιανκόφσκη Κούλα	> Οίκονομίδου Έλένη
Δις Δαμάσκου Καλλιόπη	> Οίκονόμου Κούλα
> Δεϊμέζη Ξένη	Κα Παγεωργίου Καλλιόπη
Δις Ζαλούχου Πόπη	Δις Παπαδοπούλου Ήλέκτρα
> Ήλιοπούλου Έλένη	> Παρίσι Κωνσταντία
> Καλοσιούρου Άθηνά	> Πασχάλη Φλώρα
Κα Καραγιαννίδου Σοσίλια	> Περάκη Κλειώ
Δις Καταβόλου Λέλα	> Πετροπούλου Κάτια
> Κατσιμαντή Κούλα	> Πράτσινα Κούλα
> Κατσιφού Αικατερίνη	> Ρουμπέν Έριέττη
> Κοτεάκου Ούρανία	> Ρώσση Σύβια
> Κονταράτου Κική	> Σεμιδαλά Εύδοκία
> Κούρτοβικ Μαρία	> Φέρμπου Λίζα
Κα Κουφού Ειρήνη	Κα Φραγκουδάκη Άλεξάνδρα
Δις Κονοφάου Έλλη	Δις Χαραλαμπίδου Λουκρητία
> Κωνσταντινίδου Αικατερίνη	> Χατζοπούλου Καλυψώ
> Κωνσταντίνου Μαρία	> Χωραφα Μαρία

ΕΝΕΡΓΑ ΜΕΛΗ
ΑΝΔΡΙΚΗΣ ΧΟΡΩΔΙΑΣ

Βαβαγιάννης Θεόδωρος	Μικελίδης Φρίξος
Βερτέλης Διονύσιος	Μιχόπουλος Παναγιώτης
Βλυσίδης Νικόλαος	Μολότσος Έμμανουήλ
Γαβαθάς Δημήτριος	Νίκλας Γεώργιος
Γιαννακός Αντώνιος	Παπαδάκης Νικόλαος
Γιαννακός Γεώργιος	Παπαχαλαμπίδης Θεμιστ.
Γίκας Παναγιώτης	Παχνάς Εδστάθιος
Γλυκοφρύδης Παναγιώτης	Σαββίδης Παντελής
Διανέλος Ίωάννης	Σπετσιάλης Εύτύχιος
Δρίβας Χρήστος	Τούντας Ίωάννης
Εδστρατίου Δημήτριος	Τούντας Νικόλαος
Θεοδωρόπουλος Παναγ.	Τρίμης Νικόλαος
Κατσαρός Νικόλαος	Τσαντίλας Σπυρίδων
Κόκκινος Όθων	Τσιμικάλης Παναγιώτης
Κόντος Νικόλαος	Φιλιππόπουλος Δημ.
Κοτοπούλης Ανδρέας	Φιλόπουλος Γεώργ.
Κροντηράς Δημήτρ.	Χάγιος Νικόλαος
Κυριακός Θεμιστ.	Χάγιος Κωνσταντ.
Κυριακός Ίωάννης	Χαλκιόπουλος Άχιλλεύς
Λαγομιτζής Παναγιώτης	Χλημίντζας Νικόλαος
Μάθησης Γεώργ.	Χλημίντζας Σωτήριος
Μακρής Ορέστης	Χριστόπουλος Βασίλ.
Μανταδάκης Βασίλ.	Χρονόπουλος Αντώνιος

ΔΟΚΙΜΑ ΜΕΛΗ

Βαβαγιάννης Ίωάννης	Παπαδάκης Μιχαήλ
Γάλλος Κωνσταντής	Παπαδημητρίου Δημήτριος
Καράς Σίμων	Παπαδόπουλος Κωνσταντίνος
Κοντογιάννης Πυλάδης	Παπαδόπουλος Στέφανος
Κουτσοῦκος Κωνσταντ.	Παπαντωνόπουλος Ήλιος
Κωνσταντινίδης Ανέστης	Παρίσης Χαράλαμπος
Μαύτας Δημήτριος	Ροκανάς Άλέξανδρος
Παπαγεωργίου Γεώργιος	Σορότος Νικόλαος

ΧΩΡΩΔΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ευεργέται: ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
Δωρηταί: ΔΗΜΗΤΡ. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ

- Δις Ἀναστασιάδου Μαργ.
Κος Ἀποστολίδης Χρήστος
Κα Ἀραβαντινοῦ Δ. Νίνα
Κος Ἀραβαντινὸς Δημ.
Κος Βαϊάνης Νικόλ.
Κος Βαλώσης Σπύρος
Δις Βαρδούκα Φοῦλα
Κος Βλάχος Νικόλαος
Κα Βλησμὰ Ὀλγα
 «Βραδυνή»
Κος Δεβάρης Δ.
Κος Δραγούμης Φίλιππος
Δις Εὐκλείδη Ἐλένη
 » Εὐκλείδη Θηρεσία
Κος Εὐστρατιάδης Ἀλέξανδρος
Δις Ζαρταλοῦδη Μάρκελλα
Κος Ζέγγελης Δημήτριος
Κα Ζούχη Λεωνώρα
Κος Καββαδίας Γεώργιος
 » Καζάζης Μιχαήλ
 » Καραγιάννης Δ.
 » Καραγιαννίδης Δημήτριος
 » Κασσαβέτης Δημήτριος
 » Κασσαβέτης Κωνσταντῖνος
 » Κοντογιάννης Πυλάδης
 » Κριεζῆς Κωνσταντῖνος
Κος Κόκκινος Παναγιώτης
 » Κοντογιάννης Ὁρέστης
 » Κουτσούμπας Ἀντώνιος
 » Κυριακόπουλος Εὐάγγελος
 » Κυριακόπουλος Γεώργιος
 » Κυριακόπουλος Ὁδησσεύς
Κα Κυρκίνη Κλεονίκη
Κος Λοβέρδος Διονύσιος
 » Λοβέρδος Σπύρος
 » Μακρῆς Ζαχαρίας
Δις Μαμουναῖ Μαρία
Κος Μαρινόπουλος Νικόλαος
 » Μαντζούνης Δημήτριος
 » Μεγάλος Κ. Ε.
Κα Νεγρεπόντε Θεοδώρα
Κος Μελάς Σπύρος
 » Μενοῦνος Ἰωάννης
 » Μπαρμπαρέσσος Σπυρίδων
 » Νικασιὸς Μιχαήλ
 » Νίκλας Δημήτριος
 » Νικολάου Κωνσταντῖνος
 » Οἰκονομίδης Φιλοκτῆτης
 » Οἰκονομίδης Νικόλαος
Δις Οἰκονομίδου Τιτίκα
Κος Παπάγος Ἀλέξανδρος
 » Πάτσιδης Σπυρίδων
Δις Πασγάλη Φλώρα
Κος Παππᾶς Νικόλαος
 » Παράσχης Νικόλαος
Δις Πρωτοπαπᾶ Μαρία
 » Πράτσικα Κούλα
Κος Πράτσικας Χρήστος
 » Πουλόπουλος Λεωνίδας
 » Πουρῆς Μιλτιάδης
 » Παπαδόπουλος Ἀμφίων
Κα Ρεβίνθη Βαρβάρα
Κος Σαββίδης Παντελῆς
 » Σαργολόγος Ἀνδρέας
 » Σαουνάτσος Γρηγόριος
Κα Σαχτούρη Ἀντιγόνη
Κος Σιατερῆς Δημήτρ.
Κα Σοφιανοπούλου Ἐλένη
Κος Σοφιανόπουλος Λεωνίδας
 » Σκλάβος Γεώργιος
 » Τζελέπης Ν. Σ.
Κα Τζιάκομο Μαίρη
Κος Τσαμουρτζῆς Εὐάγγελος
 » Τσαντίλας Σπυρίδων
 » Φαραντᾶτος Σπυρίδων
 » Φαραντᾶτος Ἄγγελος
Δις Χατζόπουλου Μαρία
Κος Χατζόπουλος Βασίλειος
 » Χατζηγιάνης Ἰωάννης
 » Χάρτ Σ.
 » Φαλταῖτς Κ.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΔΕΚΑΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Σάββατον 2 'Ιανουαρίου 1926, ὥρα 6 μ.μ.

Διευθυντῆς ὀρχήστρας
J. BOUTNIKOFF

Σύμπραξις:
Y. ASTRUC (βιολίον)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

- 1) *La Peri* P. Dukas
(1η ἐκτέλεσις)
- 2) *Le festin de V' araignée* . Al. Bousset
(1η ἐκτέλεσις)
- 3) *Ποίημα* Ern. Chausson

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

- 4) *Havanaise* Saint Saëns
- 5) Ἡ Δίς Y. Astruc καὶ ἡ ὀρχήστρα
- 5) Ὁ Μαθητευόμενος Μάγος . . P. Dukas

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ

Παρακαλεῖται τὸ κοινόν:

1. Νὰ προσέρχεται ἐγκαίρως εἰς τὰς Συναυλίας αἰτινες θὰ ἀρχίζουν ἀκριδῶς τὴν ἐκαστοτὴ ὁριζομένην ὥραν. Μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς Συναυλίας ἡ εἴσοδος θὰ ἐπιτρέπεται εἰς πάντας ἀνεξαιρέτως μόνον κατὰ τὰ διαλείμματα, κατὰ δὲ τὰς ἐκτελέσεις τῶν Συμφωνιῶν ἡ εἴσοδος θὰ ἐπιτρέπεται μόνον μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὁλοκλήρου τῆς Συμφωνίας.

2. Νὰ μὴ χειροκροτῆ εἰς τὰς μεταξὺ τῶν μερῶν τῶν Συμφωνιῶν ὀλιγολέπτους διακοπὰς καὶ νὰ ἐξῆλθῆ ὅπ' ὄψιν ὅτι κατὰ τὰς Συμφωνικάς καὶ Λαϊκάς Συναυλίας τῆς Ὀρχήστρας ἀπαγορεύονται ἀπολυτῶς αἱ ἐπαυαλήψεις τεμαζίων (BIS).

3. Κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐκτέλεσεως τοῦ προγράμματος τῆς Συναυλίας τηρεῖ ἀπόλυτον ἡσυχίαν καὶ νὰ ἀποφεύγῃ τὴν διὰ ἐπιδοκιμασιῶν ἢ συνομιλιῶν πρόκλησιν θοροῦ.

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟΝ 1925-1926

A' Βιολία.

1	<i>Schultze Τονγ</i>	} Σολίστ
2	<i>Βολωνίνης Φρειδ.</i>	
3	<i>Μπαμιέρος Εδθ.</i>	
	<i>Κοφίδα Ἀντιγόνη</i>	
4	<i>Μπουσίντουη Ἐλένη</i>	
5	<i>Λομπιάγκο Γεώργ.</i>	
6	<i>Ζαρειφοπούλου Ἀσπ.</i>	
7	<i>Μαρκέτιου Τζένν.</i>	
8	<i>Λευκιάδου-Καββάδα Μ.</i>	
9	<i>Καββάδας Θεόδ.</i>	
10	<i>Χαμουδόπουλος Α.</i>	
11	<i>Βολωνίνης Ν.</i>	
12	<i>Παπαχριστοδούλου Ἀλκ.</i>	
13	<i>Καραμπετιάν Κ.</i>	
14	<i>Ψύλλας Γεώργ.</i>	
15	<i>Κολάσης Ἀλ.</i>	
16	<i>Παρίδης Γεώργ.</i>	

B' Βιολία.

1	<i>Ἀβατάγγελος Σπῦρος</i>
2	<i>Καλαμπούση Ναταλ.</i>
3	<i>Λεμπεχόβας Σ.</i>
4	<i>Ἀργυρόπουλος Ἀθ.</i>
5	<i>Ἀδωνίτης Βασ.</i>
6	<i>Σούλτσι Φανή.</i>
7	<i>Βολωνίνης Σπ.</i>
8	<i>Τίβερης Ἀλφ.</i>

9	<i>Περδικίδου Ντινύ.</i>
10	<i>Λάζαρος Ν.</i>
11	<i>Κοσκινᾶς Σ.</i>
12	<i>Περιστέρης Στυλ.</i>
13	<i>Ροχάτσεκ Ἴωσ.</i>
14	<i>Νικολαΐδης Ἀριστ.</i>
15	<i>Γαβρηλίδης Μιχ.</i>

Βιόλαι

1	<i>Βολωνίνη-Maché Μαργ.</i>
2	<i>Πρεστοῦ Ἀλφρ.</i>
3	<i>Μπραουνβίτζερ Φρ.</i>
4	<i>Φωτιάδου Ἰουλ.</i>
5	<i>Πρεστοῦ Μάριος</i>
6	<i>Λομπιάγκο Χρ.</i>
7	<i>Δεληγιάννης Β.</i>
8	<i>Πέκος Π.</i>
9	<i>Πιερούτης Ἐρν.</i>

Βιολοντσέλλα

1	<i>Chardon Yves</i>
2	<i>Παπαδημητρίου Ἀχ.</i>
3	<i>Mme Chardon</i>
4	<i>Πίστη Μαρία</i>
5	<i>Λάμπρου Λουκᾶς</i>
6	<i>Γεωργαντᾶς Σπ.</i>
7	<i>Φαρανιάτου Ἐλ.</i>
8	<i>Λομπιάγκο Μάρ.</i>
9	<i>Ἀτανίου Γ.</i>

Βαθύχορδα

- 1 Τζουμάνης Ίω.
- 2 Σωζόπουλος Βασ.
- 3 Κουτσαυτόπουλος Κ.
- 4 Τίτας Σπ.

- 5 Φρόμπα Χάνς
- 6 Σεμιτέκολος Μάρ.
- 7 Ἀκριθός Εδ.
- 8 Καραγεωργίου Ίω.

Πλαγιάυλοι (Flauti)

- 1 Παπαγεωργίου Ν.
- 2 Μάγκος Σπ.
- 3 Ἀλβάντης Εδ.
- 4 Φρέτζας Ριχ. (Piccolo)

Ὀξύαυλοι (Oboi)

- 1 Σμυρλής Πέτρος
- 2 Φουρτούνας Ματθ.

Ἀγγλικὸν κέρασ (Cornoinglese)

- 1 Εὐαγγελίδης Γ.

Εὐθύαυλοι (Clarinetti)

- 1 } Παρούσης Δ.
- 1 } Δάζαρος Σπ.
- 2 Παπασταθόπουλος Μ.
- 3 Πιάτσας Ἐπ.

Βαρούαυλοι (Fagotti)

- 1 } Πιτάκος Ἀλεξ.
- 1 } Mathé David
- 2 Παπαϊωάννου Στ.
- 3 Μουρμούρης Γ. (Contra-fagotto)

Κέρασ (Corni)

- 1 Σηλιωτάκης Εδ.
- 2 Γκιβιτσιάνης Σπ.
- 3 Βαφειαδάκης Στυλ.
- 4 Γιατροῦ Στέφ.
- 5 Παπαϊωάννου Παντ.
- 6 Ἀργυριάδης Δημ.

Σάλπιγγες (Trombe)

- 1 Ρομποτῆς Αἰμ.
- 2 Κονιδάρης Χαρ.
- 3 Μασσίνας Δ.
- 4 Κανδηλιώτης Γ.

Τρομπόνια

- 1 Διαμάντης Στ.
- 2 Μπάκας Νικ.
- 3 Κασσάρας Βασ.

Tuba

- 1 Βαραγκούλης Δ.

Τύμπανα.

- 1 Σερεμίδης Μιχ.
- 2 Νικολάε Κ.

Κρουσιὰ

- 1 Ἱατροῦ Σωτήριος
- 2 Ρομποτῆς Ἀνδρ.
- 3 Φαναριώτης Κων.

Ἄρπαι

- 1 Βασενχόβεν Ματθ.
- 2 Πρωτοπαπᾶ Κ.

Celesta

- 1 Π. Καραλίβανος

